

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felölös szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
Szilágyi György.
Telefon 46. —>< Telefon 46.

Egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor.
Nyílttér soronként 40 fillér.

Építsünk munkáslakásokat.

Törvényben van kimondva a gazdasági munkások lakóházainak építése, de eddig még nem jutott tudomásunkra, hogy akár az állam, akár a hatóság, akár magánosok a törvény szavának eleget tettek volna. Pedig a gazdasági munkásokat megrendszabályozó paragrafusait a törvények szigorúan hajtják végre úgy a közigazgatási hatóságok, mint a bíróságok. De szigorú törvénnyel egymagában sehol a világon még szociális kérdést meg nem oldottak. Végre kell hajtani szigorúsan a törvény humánus rendelkezéseit is, mert örültség az olyan munkáspolitiká, amely a nemzetközi szociáldemokrácia karja közé hajtja a zsellért, napszámost és bérest Örömeinkre szolgál Pest vármegye alispánjának, Fazekas Agostonnak rendelete, melyet a vármegye városaihoz és járásaihoz intézett. Ebben utasítja az illetékes tényezőket, hogy kezdjék meg a munkásházak építését ott, ahol ilyenekre szükség van, vagyis az olyan városokban, vagy helységeken, ahol a munkások tulzsufolt, vagy egészségtelen, illetve drága lakásokban laknak.

Kifejti a rendelet, hogy nem aján-dék az, melyet a hatóság a munkásoknak jó s egészséges lakás formájában nyújt, hanem befektetés, amely meghozza a maga tiszt polgári kamatját. Mert hiszen a munkások lakásaik után bért fizetnek. Kifejti a rendelet, igen helyesen, hogy csak olyan szegény ember költözhetik a hatósági munkáslakásba, amely legalább egy szobából s konyhából áll, aki megbízható s ott tartózkodása az állandóság jellegével bír. Agról szakadt szegény ember tehát kap lakást, de a dologkerülő csavargó nem. Reméljük, hogy az alispán rendelete visszhangra fog találni a vármegyében s felépülnek a munkáslakások mindenütt, ahol szükség van rájuk. Mert, ismétljük, a szigorú, energikus közigazgatás még távol van a jó közigazgatástól. A jó közigazgatás az, amely a viszonyokhoz képest a legmészebbre menőleg oldja meg a szociális feladatokat, melyeket a törvény ráró. A lakásnyomóróság nem kisebb a fővárosban, mint a vidéken s jelentékeny szerepe van abban, hogy a munkás, a gazdasági épen úgy, mint az ipari, beveszi a szociálista tanokat s a nemzet ellenségévé lesz.

Nem elég a szociálistákat szidni, meg kell javítani a munkás helyzetét is, hogy az lássa, hogy törődnek vele az urak s nem hagyják pusztni. Nincs erősebb gátja a szociáldemokrata áradásnak, mint a munkások jogos igényeinek kielégítése, érdekeiknek istápolása. Tíz jó s olcsó munkáslakás többet ér száz szuronynál.

Fazekas Agoston alispánról, a nemzeti ellentállás egyik vezérérről legkevesebb, amit felteszünk az, hogy a rendeletét komolyan veszi s a tőle megszokott energiával szaporítja a városokat s járásokat arra, hogy munkáslakásokat építsenek. Igen helyes dolognak tartjuk azt is, hogy épen az ország első vármegyéje szolgál a jó példával, melyet remélhetőleg követni fognak a többi törvényhatóságok is. Mert nem elég a büntető bíróság, a szolgabíró, a pap és a szurony a nemzetközi veszedelem elfojtására; szociális alkotások nélkül a hatalom nem mehet semmire. Nem elég kordában tartani, de sorsával meg is kell békíteni a magyar munkást.

Evente ezer és ezer ember, főleg gyermekek pusztnul el az egészségre káros vagy tulzsufolt laká-

TÁRCA.

A régi mesterség.

A tengerparton két ifju járkált karonfogva. Az egyik költő volt, a másik gabonakereskedő. Ha mind a kettő költő, vagy mind a kettő gabonakereskedő, nem is sétálnak karonfogva. Vagy ha úgy sé tálnak is, azon igyekeznek, hogy az egyik hogyan bosszantsa vagy hogyan esapja be minél jobban a másikat. Így azonban mulattatták egymást. Jókedvű nevetésüket el-elkapta a szél, mely gyöngéden fodrozta a hullámokat s szétzilálta az égen a felhőket, úgy, hogy gyönyörűen kisüitött a kellemes nyhe téli nap.

A téli verőfényben sütkérezve egy kővér ur jött velük szemben. Igen lassan ballagott, látszott, hogy nehezére esik minden lépés. Csakhamar ki is fáradt és lihegve telepedett le egy lócára. Szolga jött utána, aki gondosan bebugyolálta a térdeit a vörös esikos sárga takaróba. — Az öreg ur szivarra is gyújtott, de azt is hamarosan eldobta. Végtelen unalom, fanyarság, elégedetlenség ült az arcán. Pedig körülötte legszebben virultak a ba-

bérligetek. A legvigabb keringő hangjai csattogtak ide a zenekar pavilonjából s a legdivatosabb ruháju, legpompásabb aszszonyok rajzoltak előtte a nyüzsgő tengerparti sétauton.

A két fiatalember a tisztos távolban a kőkorláthoz támaszkodott, amelyen nagy buzgalommal törekedett átesapni egy egy merészebb hullám. Úgy nézték az öreget. A kedvetlenség élő szobrot hit a zajos, színes életvidorság közepette. Az egyik, a költő megszólalt:

— Végre eszembe jutott, miért tünik fel előttem ennek az urnak az arca oly ismerősnek.

— Miért?

— El se hinném, ha nem tudnám bizonyosan. Pedig hát valamikor ugyan sokat kiabáltam a nagyságos urra: Hé pincér, még egy fröccsöt.

— Ne mond.

— Ott futkározott egy kis budai koreszmában, hóna alatt az asztalkendővel, a történeti igazságnak tartozom azzal a kijelentéssel, hogy az az asztalkendő nem volt valami tiszta. De ezt megbocsájtottuk a kis koreszmának, amely különben rop-pant barátságos kis fészek volt. — Sokan jártunk oda iróemberek, ha egy kiesit vi-

dőkre akartunk menni. Mert hiszen tudjuk, hogy Buda már vidék...

— Hát aztán hogy vitte fel az Isten ennyire a dolgát?

— Tudom is én? Én bizony nem kísértem figyelemmel a pályáját. Annyit hallottam róla, hogy a gazdája később meghalt s ő feleségül vette az özvegyet. Azután egymásután annyi házat rakott Pesten, hogy én még tán légvárat sem építettem annyit...

E pillanatban két karesu, prémes boás bölgy tünt fel az ifjak előtt. Nem filozofáltak tovább a szerenese forgandóságán, hanem nyomban utánaeredtek a két andaluziai szemű tüpeménynek és a gabonakereskedő épen oly lévvel, sőt határozottan ügyesebben kezdett udvarolni a maga ideáljának, mint a hivatásszerű trubadur. Ott hagyták a ritkuló haju öreg urat, aki mogorván nézett a térdére esavart plédre. Talán arra gondolt, hogy mikor pincér volt, bezzeg jobban bírta a lábait, mint most...

II.

Az előkelő ur, aki után szolgálta a finom gyapjas takarót, valóban a „Három Hársta” pincére volt hajdanában. Hűségesen kiszolgált a vendégeket s még hűsé-

sok miatt. A halálozási statisztika s az orvosok errenézve megdöbentő adatokkal szolgálnak.

A lakberek drágasága is roppantul megnehezíti a munkás életét, míg ha olcsó egészséges házikót adunk neki, amely kis részletfizetéssel a tulajdonába megy át, ezzel nemcsak hogy lekötöttük őt és utódait a magyar földhöz, de életfeltételeit is nagy mértékben megkönnyítettük.

CSARNOK.

Julius Robertus főkönyvelője.

Irtta: BAZAROV

— Folytatás. —

(2)

A következő nap délelőttje. Fürdés után a zenét hallgatom egyedül. A közeli kápolna üti a tizenkettőt. A zenészek napnap utáni pontossággal az utolsó számnak a marsnak végén járnak és feleihelődnak. A közönség is oszladozni kezd, mert a penziók egy részében fél 1 órakor van az ebéd. Nekem még egy órányi időm lévén, valami árnyas helyet keresek az olvasásra. A nap erősen tüzel, de közvetlen a tenger mellett nincs hőseg. Mintha ez a nagy víz egy bizonyos magasságig elvinné az erejét, mert dühösen lövelő sugarait csak látjuk, de nem igen érezzük.

Amint így keresgélek, egyszerre megpillantam azt a gyönyörű hölgyet egy sarokban lévő padon. Csendesesen leereszkedem vele szemben vagy három lépésnyire egy padra. Ő olvas, mint mindig most is egyedül, egy vörös kötésű „Egyetemes Regénytárt”. Én is könyvembe mélyedek. Majdnem egyedül vagyunk az egész sétányon. Nem olvastam egy sort sem, hanem bámultam. Szébb nőt még nem láttam se azelőtt, se azóta. Gyönyörű vonásai, magas termete, öltözetének választékossága és mégis rendkívül egyszerűsége, felejthetetlen álmom marad örökre szá-

momra. Karenina Annát olvastam néhány hónapra rá otthon. Tolsztoj leírása felszakította a feledés fátyolát és némi oroszos vonást csepegtetve szép hölgyem arcába, Karenina Anna elevenen járkált képzeletemben. Mikor pedig Katya kérdésére: „Milyen ruhában jön el a bála”, Anna azt feleli, hogy lilában, majd hogy kiejtettem a könyvet a kezemből. Az én szép hölgyem is a lila kosztümjében elragadó volt...

Fehér fátyollal takart arcáról nem tudtam a szemem levenni és mennél tovább bámultam, annál inkább hittem, hogy a mennyei boldogság jut e percekben osztályrészemül. Mivel egyedül voltunk, észrevette, hogy bámulom. Több mint egy félóraig ültünk így, mire egy óra közelegén, felállt, rám se nézett és elment. — Nemsokára én is ebédhez siettem. Az ebédhez szólító csengő végső hangjai épen elhangzottak, mikor az órási ebédlőbe gyülekezők közé lépek. Szívem megdobbant a esodalkozástól, mikor a szép hölgyet a gyülekezők közt megpillantom. Ő is rápillant és tovább beszélget két úrral. Hogy lehet az, hogy eddig nem láttam itt! — Mikor leülésre került a sor, megint elhaladtam széke előtt, tekinteteink ismét találkoztak. Mint ismerős szomszédaitól mindjárt megtudtam, már egy hete ül ott. És én nem vettem észre. Különös, épen az este ismerkedik meg barátnői útján hugommal, mire engem is bemutatnak neki. Első együttlétünk, mint ismerősök, az ebédlő erkélyén volt az este nagy fiatalemberekből és leányokból álló társaságban. Talán egyetlen szót se ejtettem ki az este. Nemesak azért, mert nem tudok nagy társaságban beszélni, hanem mert szégyeltem azt a délelőtti „fixirozási” esinyemet. Kissé szomorúan feküdtem le, azon tudatban, hogy ezentul már az a gyönyörűségem se lesz meg, hogy ezt a gyönyörű hölgyet nézhessem, mert ezt az a köszönésből álló ismeretség ki fogja zárni. Némán csak nem bámulhatok ilyen valakire! Hogy pedig önzetlenül szórakoztassam, ahhoz sokkal több bajom volt

magamnak, semhogy kedvem lett volna. Ilyesféle gondolatok és érzések kinoztak, mig elaludtam.

Másnap délelőtt, amint szemlét tartok a zene körül ülők közt, megpillantom W. Margitot — azt a szép hölgyet — abban a kis árnyas utban lévő padon. Szívem összeszorult, a már említett kellemetlen érzések miatt és lábam meggyökeresedik ott, amint 2—3 lépésnyire állok előtte. Ő fel se tekint. Szépségének látása nem engedett azonban magammal számot vetni, a tegnapi gondolatokat tovább bogozva, viselkedésemre nézve megállapodásra jutni, hanem ösztönszerűleg sarkon fordulva, siettem egy virágkereskedésbe. Rendetlenül vert a szívem, mikor néhány rózsaszállal visszaszaladtam. Üdvözöltem és előrerántva a virágokat, valami bocsánatkérésért motyogtam a tegnapi illetlenségemért. — Megismert valószínűleg, de valami illetlenségre nem akart, vagy nem tudott emlékezni, csak mosolygott. Németes kiejtéssel beszélt, ami azóta oly kedvesen hangzik a fülemnek bárkitől hallom is. Ahelyett, hogy visszatartó lett volna, oly varázslatos volt ez ajkain, mint ha selypített volna. Ez mindjárt anyagul is szolgált a beszélgetésre, amennyiben kérdészködtem származása, tartózkodási helye felől. Elmondta, hogy J. Robertusnál főkönyvelő és a cég bécsi központjából jött Budapestre és hogy kb. tíz napig marad még itt A...ban.

Megismerkedésünk hosszú lelki gyötrelmennek lett kiinduló pontja számomra.

(Folyt. köv.)

H I R E K.

— **A tavaszi bérmaut.** A pécsi püspök május 31-én kezdi meg tavaszi bérmautját Somogyban máj. 31-én Somogy-szentlászlón, június 1-én Mozsón, 2-án Szigetváron, 3-án Lakócsán, 4-én Dráva-szentmártonban lesz bérmaut. Istentisztelet mindenütt reggel 8 órakor kezdődik.

— **Tűzoltó szaktanfolyam.** Mint már egyik lapunkban jeleztük, hogy So-

gesebben szolgált az ő pirosposztagás ténszönyorjának. Tovább kellett ezért az aszszonyért szolgálnia, mint Jákobnak a Lában leányáért. De kitartott mellette tántoríthatatlanul, pedig a megtakarított pénzéből lett volna módja önálló üzletet is nyitnia.

S Isten látja lelkét: nem is ezzel a számitással cselekedte ezt, hogy a Három Hársfa göthősödő vén gazdáját majd csak elszólítja az Ur az árnyékvilágból s akkor ő veszi át a kivánatos örökséget; a még mindig helyre menyeskét és a virágzó vendéglőt. Vannak még önzetlen, nagy szerelmek a világon, akik nem tartják elég poetikus tárgyának a pincér szerelmét az ő gazdaasszonya iránt, de végre is bekövetkezett, aminek a történelem logikája szerint be kellett következnie, s akkoron Gyuszi a szabad levegőben merészen esatogtatni kezdte a vállalkozó kedve szárnyait.

Kiröppent a budai zugoeskából, egy fényes, hatalmas balparti szállóba, amelyet kibérelt s a legmodernebb kor igényei szerint rendezett be — mint azt még a külföldi vasuti várótermekben elhelyezett reklámjai is oly ékesen hirdették. S mint a költő ott a tengerparton oly találon mondotta: más ember még légvárat sem épít annyit, mint ahány cifra óriási bérpalotát épített s vásárolt a főváros leg-

forgalmasabb pontjain. A legpompásabb palotában az egykori lóto-futó borfiu lakott; a lépcsőház falait aranyos márványlapok borították s puha szőnyeg virágösvénye vezetett az emelet légszuszfűtéses termeibe. A lóto-futó borfiu bizony most már naphosszatt karosszékekben üldögélt s lassankint a szó szoros értelmében fuldokolni kezdett a saját zsirjában s az egyetem összes nyilvános s magán tanárainak dolgot adott, hogy a különbnél külön bajjaiból kigyógyítsák.

— Tanár ur a májalm fáj.

— Tanár ur, hangyák mászkálnak a lábamban.

— Kedves professzor ur, ez az orvosság nekem nem használ. Irjon kérem másikat.

— Betegebben jöttem haza a fürdőből, mint ahogy odamentem Segítsen rajtam, az Istenért!

A nyilvános és magántanár urak rájöttek, hogy a legtöbb betegség az öreg ur pihent képzeletének liderejátéka s ha szegény ember: talán ki is gyógyítják egy jókora adag gorombasággal. De mivel gazdag ember volt: óvakodtak ilyenformán kigyógyítani s csak írták neki a szívárvány minden szineiben játszó orvosságokat s küldözgették a szélrózsa minden irányába, ahol az öreg ur kiállotta a legkülönbözőbb gyógymódokat, amely gyógymódok csak egyben hasonlítottak egymás-

hoz teljesen: hogy méregdrágák voltak mind.

III.

Természetesnek fogjuk találni, hogy Hajnács György ur abból a fürdőből sem jött haza gyógyultabban s jobb kedvűen, ahol szerencsének volt vele találkozni. — Végtelen elkeseredettségében még talán leugrik a palotája harmadik emeletéről, ha akkor nem akad olyan szórakozásra, amely még az ő eltespedt életkedvét is felvillanyozta. Ezt a szórakozást egy ösztönpörögdött, vézna, csillogó szemű emberke ajánlotta neki. Minden költséket s szónokokat megszégyenítő tüzes és színes ékesszólással festette le előtte az aranyhegyeket, amelyeket a bőrszen, mint mondotta — egy kézforgatás alatt nyerni lehet. A csillogó szemű, fúrge gyík-ember fel tudta kelteni hősiünk érdeklődését, sőt állandóan le is tudta kötni, mert minduntalan valami meglepetéssel szolgált neki. Be kell azonban vallanunk, hogy e meglepetések többször voltak kellemetlenek, mint kellemesek, úgy hogy Hajnács ur egyszer csak azon vette észre magát, hogy házai roskadoznak az adósságok terhe alatt — talán bizony össze is rognának, ha nem volnának oly szilárdul megépítve.

— Hja, a szerencse olyan, mint a ma-

mogyvármegye alispánja elrendelte, hogy minden járás székhelyén 2 napos tűzoltói szaktanfolyam tartassék. Szabados Imre vm. tüzfelügyelő közben jöttével meg is állapították, hogy mely napokon tartatnak a tanfolyamok. Bareson május hó 17-én és 24-én fog megtartatni. Előadókként Farkas Ferenc és Cserényi János küldettek ki.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában „Közgyűlés“ cím alatt leközölt hírlapunk félreértések elkerülése céljából ezennel helyreigazítjuk olyformán, hogy a Magyar Szent Korona Országainak vasutas szövetsége baresi kerülete ez évi rendes közgyűlését nem a „Holcer“ féle vendéglőben tartja, hanem (az átalakított „színház“) saját helyiségében és nem május 2-án hanem május 3-án lesz megtartva.

— **O tempora o mores!**... Lopni nem szabad. Tiltja a vallás, bünteti a törvény. De hogy mégis lopnak, azt kellene hinnünk, hogy igaz a tiltott dolgok édesége. Ezen az alapon meg lehet érteni mindent. A csóktól az utolsó hangjegyre. Lopnak is az emberek ahogy és amennyit csak lehet. Mindegy: akár gondolatot, akár arany órát lop az ipsze, mellékes a neve is, akár kleptománia, akár plágium, akár pedig „dutyiba zívány“. Az a lényeges, hogy olyan ne legyen a lopás, melynek kinevetés jár a nyomába... Ezt előttünk még senki sem kötötte a t. tolvajok orrára s így az a szegény munkás sem tudhatta, aki tegnap a d. g. t. raktárából Breuer Ferenc cég készletéből rohitschi vizet iparkodott elesenni. — Jól tessék figyelni, a statisztika nagymestere pedig hegyezze a plajbászát és iktassa be a józan munkás hihetetlen históriáját: vizet lopott. A hirre avén Dráva melle büszkén dagadni kezdett, egy-két tapasztalt felhő pedig komoly méltósággal ingatta fejét. Hihetetlen, hihetetlen! Pedig egyszerű a história nagyon. Az a szegény ember sokat olvas, ujságot pláne minden nap és tisztában van cselekedetének helyességével. A tífusztól való félelmében kúti vizet inni nem mert, borra nem tellett, hát lopott rohitschi vizet! És miután a tífusznál az egy két napi becsukás mégis csak kisebb baj, ki tudja, nem cselekedett-e helyesen?

— **Adakozás.** Folyó hó 15-én Bareson elhunyt néhai Özv. Kremzir Károlyné baresi szegényeknek szétosztás végett végrendeletileg 500 koronát hagyományozott.

pénzt, amíg végre busásan visszaadja, vizasztalja az öreg urat a gyík — ember.

De a szerencse automatája ugylátszik végkép elromlott a hajdani főpincér számára. S egy gyönyörű tavaszi reggelen fölkele Hajnács ur a karosszéke lágy öléből, hogy a tömegondnokához menjen. Ugyancsak szaporázta a lépteit, amikor hazatérőben volt. Felesége, aki valamikor dalolva sütött, főzött a konyhán, vörösre sirt szemmel fogadta.

A férfi ott sündörgött körülötte. Nem tudta, hogyan kezdjen a vigasztaláshoz, utoljára is szinte haragosan szólt rá:

— Hát te miért sírsz?

Az asszony kerekre nyitotta a szemeit. Talán nincs is az eszénél az ura, hogy ne tudja, mi történt velük.

— No igen, azt kérdezem, hogy miért sírsz? Hiszen nem jutottunk ám egészen tönkre. Maradt még pénzünk, amivel kezdhünk valamit!

Az asszony kedvetlenül legyintett a kezével:

— Ugyan mennyi pénzünk maradhatott?

Hajnács büszkén felemelte a fejét:

— Ötszáz forint!

De már erre elnevette magát az asszony, csak úgy hangzott a kacagása:

— Ötszáz forint! S te ennek örülsz olyan bolondul?

— **Elfogott kőborcigányok.** Jó fogást csinált a baresi csendőrség: Darány község határában elfogott 9 kocsi kőborcigányt. A 18 tagú díszes komániát be-kísértek a kaposvári kir. ügyészséghez. Ezt a bandát gyanusították — többek között azzal is, hogy a nagyhársági plebánián elkövetett betörés tettesei.

— **Könyvtár adományozás.** A „Dunántúli Közművelődési Egyesület“ tegnapi igazgatósági ülése a marczali-i kath. ifiúsági egylet részére egy ezer koronás, főszerelt könyvtárt adományozott.

— **Közgyűlés.** A „Bares és Vidéke hitelszövetkezet“ 1908 április 26-án d. u. 4 órakor ark. iskola termében évi rendes közgyűlést tart, melyre a t. tag urakat ezuton is tisztelettel meghívja az elnökség.

— **Sorozás.** Bareson a sorozás, folyó hó 22., 23., és 24-én tartatott meg, melynek eredménye kielégítő, amenyiben a járásiakkal együtt 784 állítás köteles közül 230 alkalmasnak találtatott. A sorozásról 130-an távol maradtak. A bizottság Baresről Szigetvárra ment.

Mielőtt személy-, jelzálog- vagy építési KÖLCSON inábt intézkednék, kérjen díjtalanul prospektust MELLER L. EGYED BUDAPEST IX., Lónyay-utca 7. Telefon-Interurbán 46—31.

— **Tömeges betörés Pálfaluban.** Közbiztonsági állapotainak nem nagy dicséretére szolgál az, hogy Pálfaluban az elmúlt éjszakák egyikén hat betöréses lopást követtek el ismeretlen, de nyilván ugyanazok a tettesek. Vért Mátyástól 16 rud szalámit és 3 kacsat, Masigán Istvántól 1 kacsat, Falk Alberttől 17 tyukot, Csordás Jánostól 1 tyukot, Arvai Adámtól 8 füstölt sertésoldalast, Boeskor Ferentől pedig nagyobb mennyiségű szalonnát loptak el. Ebből következtethetjük, hogy a betörők valamennyi esetben ugyanazok és — jóévtágyu, vagy legalább is éhes emberek voltak. A csendőrség különben már nyomukban van.

— Ennek hát! — kiáltott Hajnács ur s most már komolyan megharagudott az asszonyra. Ötszáz forint nagyon sok pénz. És én már tudom is, mit kezdek vele. Te, egy valóságos kis aranybányára akadtam. Egy kis koresmára Budán. Három gyár is van mellette. A munkások mind oda járnak. Azt is megtudtam már, hogy nem hazugság, hanem tiszta igazság, amit a hirdetés mond, hogy az üzletet családi körülmények miatt adják el. A gazdája meghalt, a felesége meg siketnéma, a rokonaihoz fog félrevonulni. Még ma kibéreltem, holnap már oda is költözünk!

S gyors, fürgé léptekkel mérte Hajnács ur föl s alá a szobát, mintha már vendégei szőlitanák egyik asztaltól a másikhoz. És csupa ruganyosság, csupa életkedv lett újra az egész ember. Csakugyan kibérelte a kis koresmát és soha többé nem bántotta az élet-unalom. A tudós tanárokat nem tudta volna megfizetni, de hát! Istennek nem is volt rájuk szüksége. A régi volt ismét — a régi munka egészséges, vidám fáradhatatlan robotosa...

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság Budapest, heti jelentése a tőzsdeforgalomról és a pénzüiacról.

Budapest, 1908. ápr. hó 23.

A tőzsdén a lefolyt héten részben a husvéti ünnepek folytán, részben pedig azért, mert a hosszabb idő óta várt bankamatláb-leszállítás Németországban még mindig nem következett be, gyenge irányzat uralkodott, és a legtöbb értéknél kisebb nagyobb áresökkenés állott be. Kivételt képeztek a budapesti közuti vaspálya részvények, melyek azon hirre, hogy ezen részvények a brüsseli tőzsdén legközelebb bevezetésre kerülnek, élénk keresletnek örvendtek, továbbá a salgótarjáni köszénbánya részvények, melyek bécsi számlára vásároltattak nagyobb tételekben, és az osztrák magyar államvasut részvények, melyek árfolyamalakulását kedvezően befolyásolta ama vélemény, hogy az államosítási tárgyalások ezuttal pozitív eredményre fognak vezetni. A legutolsó napon a déli vasut részvények is képezték nagyobb érdeklődés tárgyát mely részvényekre vonatkozólag bécsi beavatott körök nagyobb áremelkedés bekövetkeztét tartják valószínűnek. Első Magyar Általános Biztosító társasági részvénynek felé is irányul állandóan figyelem, miután ezen társaság üzletmenete hir szerint változatlanul nagyon kedvezően alakul.

A járadékpiacra áresökkenések állottak be, mely tekintetben a pénzüviszonyok javulásával várható változás.

A hét nevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak:

	ápr. 9.	ápr. 16.
40 0 magyar koronajáradék	93.65	93.45
Magyar hitel részvény	746.—	742.25
Rimamurányi vasmű részvény	556.—	554.—
Salgótarjáni köszénbánya részvény	573—	584.50
Budapesti közuti vaspálya részvény	554.75	560.75
Osztrák magyar államvasut részvény	680.—	691.50
Adria tengerhajózási részvény	414.—	415.—
Déli vasut részvény	135.50	142.25

Gazdák figyelmébe!

Szegődség-, illetve bérle-velek, ugy elbocsátási le-velek az új cselédtörvény szerint összeállítva kaphatók

Szilágyi György nyomtatvány-raktárában

:: :: BARCS. :: ::



Oh jaj! Köhögés, rekedtség és elnyájkasodás ellen gyors és biztos hatásúak **Egger mellpasztillái** az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboza 1 és 2 kor. Próbadozoz 50 fill.
Fő és szétküldési raktár: **Egger mellpasztillája,** csakhamar meggyógyított!

Megfójt ez az átkozott köhögés. „NADOR” gyógyszerár Bpest, VI., Váci körút 17.

Éljen!




Kapható: **BARCSON** Kohut Sámuel
BARCSTELEP: Szőnyi Richárd
SZIGETVÁR Visy Sándor
Salamon Jenő gyógyszerárakban.

Pártoljuk a hazai kereskedelmet!
SZÉN-, KOKS-, BRIKET-,
kovácsszén-és antracit-fogyasztók,
gazdák, gyártelepek, kereskedők, intézetek, — **mielőtt szükségüket fedezik,** — bizalommal forduljanak

RADNAY KÁROLY céghez
Budapest, Váci-körút 78.

Sürgöny-cím: **ANTRACIT, BUDAPEST.**

Legkitűnőbb minőségek, különleges-
ségeik, összes ipari, gazdasági és
házi célokra.

Gőzzantásra és cséplésre rendeléseket
későbbi szállításra **már most feladni**
kérem.

Interurban
te lefon
164

3-10

P O L G Á R K Á R O L Y

óra, ékszer és látszerész üzlete

F É O S, Széchenyi-tér. Takarékpénztári palota.

A legmegbízhatóbb beszerzési forrás legfinomabb arany női és férfi láncokban, brilliant és gyémánt ékszerek, arany jegygyűrűk, eljegyzési ajándéktárgyak, zseb- és fali-órákban. Chinaezüst dísz tárgyak és evőeszközök.

Szemüvegek, orrszorítók a legjobb kristályüvegből, arany, doublé, nickel és celluloid foglalatban, szalon lorgnettek, gyöngyház és teknősbéka esontból, műszemek. színházi és tábori látesövek, hő, légsulymérők és szeszmérők.

Óra, ékszer és szemüveg javításokat saját műhelyemben gyorsan és pontosan készítek.

Régi ezüst és aranytárgyakat készpénzért vásárolok vagy új tárgyakra becserelek.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt	10 óra 30 perc
"	délután	4 óra 50 perc
"	este	8 óra 39 perc
Kanizsáról . . .	délelőtt	7 óra 17 perc
"	délután	5 óra 18 perc
"	este	8 óra 12 perc
Pákráról . . .	délelőtt	10 óra 53 perc
"	este	8 óra 05 perc
Somogyzobbról	délben	12 óra 30 perc
"	este	9 óra — perc
Kaposvárról . . .	délelőtt	8 óra 02 perc
"	este	7 óra 50 perc

Barcsról indul:

Pécsre . . .	reggel	7 óra 45 perc
"	délután	1 óra 20 perc
"	délután	6 óra 05 perc
Kanizsára . . .	reggel	4 óra 42 perc
"	délelőtt	8 óra 40 perc
"	délelőtt	11 óra 08 perc
"	este	9 óra 50 perc
Pákrára . . .	délelőtt	8 óra 10 perc
"	este	5 óra 29 perc
Somogyzobbra	reggel	4 óra 15 perc
"	délután	1 óra 30 perc
Kaposvárra . . .	reggel	3 óra 18 perc
"	este	5 óra 34 perc

A Sztatina felé közlekedő motornyal

indul	reggel	2 óra 30 perc
	délelőtt	11 óra 50 perc
érkezik	reggel	7 óra 59 perc
	este	9 óra 20 perc

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy

BARCSTELEPEN, Új utcában

cipész üzletet

nyitottam.

Elvállalok minden e szakmába vágó lábbelik készítését, a legizlésebb angol és francia szabás szerint.

Budapesten az elsőrendű üzletekben szerzett tapasztalataim által abban a helyzetben vagyok, hogy a nagyérdemű közönség minden igényeit, úgy az anyag jó sága, mint a kivétel tekintetében — kielégíthetem.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve,

vagyok kiváló tisztelettel

Vörös József.

Eladó!

Jó karban levő asztalos, esztergályos és székes szerzőszámok szabad kézből azonnal eladók.

Makk Béla
esztergályos, BARCS.



Köhögés rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

Réthy-féle

pemetefü **cukorkánál**

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY félélet kérjük, mivel ezek haszontalan utáizata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-félélet fogadjunk el!